

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 52 - III any

Dissabte, 5 de gener del 1979

Preu: 25 ptes.

LA PRIMERA GRANOTA DE GRANOLLERS

Josep Estrada i Amador Garrell fan entrega de la GRANOTA de Plaça Gran a l'Esteve Sarroca i Xicu, «Xixu»

pàgines 6 i 7

La dècada
dels

70

pàg. 8 i 9

DIADA DE REIS

pàg. 2

Parla un dels Tres Reis de l'Orient

Un cèlebre humorista de la vostra època (no diem el nom perquè no ens plau de fer cap mena de propaganda comercial) ha dit: «Dintre de poc temps, al món només quedaran cinc reis: els quatre dels jocs de cartes i el d'Anglaterra».

Aquest humorista devia tenir molt flaca la memòria, perquè s'oblidà (oblit imperdonable) que al món existia una dinastia que feia més de vint segles que donava senyals de vida i que cap revolució ni cap moviment polític no havia pogut destronar.

Ja comprendreu que ens referim a nosaltres: els tres Reis Mags de l'Orient. Segurament que aquest humorista, quan era petit, no havia fet massa bonnat: no havia, per tant, rebut cap ofrena nostra, i, per això, li passà per alt la nostra existència.

Però, ara que som gairebé en família, permeteu-me que, en nom dels altres dos companys meus, us faci sabedors d'una espècie de secret. Aquest humorista, en el fons, tenia raó. Perquè nosaltres no fórem uns veritables reis.

Tothom ens coneix amb el nom de Reis Mags. Però, en realitat, la dignitat reial i els tres noms amb els quals se'ns ha batejat, ens foren donats per la tradició cristiana dels primers segles.

Nosaltres, com diu la Sagrada Escripura (Mat. II, 1-11) érem uns mags, o sigui uns homes doctes, versats sobretot en Astronomia. I gràcies a això sabérem comprendre exactament la vàlua i significació d'aquella estrella extraordinària que ens guià durant el viatge i que ens portà a la humil Cova on acabava de néixer l'Infant-Déu.

Per tant, de reis no n'hem estat mai. Millor dit, sí. Com també n'heu estat tots vosaltres. Recordem perfectament que quan érem petits, les nostres mares sovintment ens deien: «Rei meu, reietó del meu cor». I podeu ben creure que és la dignitat reial més sincera i honorífica.

Però tot això és massa seriós. I avui no és pas qüestió d'adoptar posats greus. Avui és un dia de barrilla i de gatzara.

I per això, volem preguntar-vos una cosa. Sabeu per què fórem tres els Mags que anàrem adorar el Nen Jesús? No hi atineu? Doncs, us ajudarem a resoldre aquesta endevinalla.

Els antics, i entre ells Pitàgores, consideraven el número Tres com una representació metafísica de la perfecta harmonia.

Si ens hi fixem bé, la intervenció del número Tres, en infinitat d'aspectes de la vida, és curiosa. Tres són les persones de la Santíssima Trinitat. Tres, els anys de la vida pública de Jesús. Tres, les Maries.

Els pagans havien dividit l'imperi del món entre tres divinitats: Júpiter, Neptú i Plató. Tres foren les Parques, tres les Gorgones, tres les Hespèrides i tres les Gràcies. Diana tenia tres cares. El Cerber, tres caps. Geriò, tres cossos.

Dins la màgia —la nostra professió— tres és el número cabalístic.

A la Natura, tres són les dimensions: longitud, latitud i profunditat. Tres, els colors primaris: groc, vermell i blau. Tres, les formes: recta, circular i el·líptica. Tres, els sons: natural, tercera i quinta.

A les ràdios, tres són les ones: normal, curta i extracurta. Al futbol, tres les divisions: primera, segona i tercera. I a les «quinieles» (si bé us recomanem que els catalans en digueu «travesses»), tres són els resultats: 1-X-2. I tres són els llocs on van a parar les ànimes: Cel, Purgatori i Infern. Com també foren tres les caravelles que anaren a la descoberta del Nou Món.

Doncs, bé. Uns personatges tan importants com nosaltres, no podíem, per tant, ésser ni més ni menys de tres.

Per acabar, deixeu-me que us digui: Procureu mantenir sempre ben vives i ben arrelades les il·lusions. Transformeu-vos, tingueu els anys que tingueu, en uns infants.

D'aquesta forma, els Reis Mags vindrem a saludar-vos cada anyada i rebreu sempre el premi que mereixerà la vostra constància, el vostre treball, el vostre esforç, la vostra bona voluntat, el vostre comportament.

Potser no us portarem joguines. Penseu que, a la província de Barcelona, no ens vam decidir a dur-ne fins a les darreries del segle passat. Abans, als infants els acontentàvem amb lla-minadures, mel, fruites seques i algun vestit o sabates. No gaires!

Ara, tots plegats sou més exigents. Voleu coses més importants. I més cares. Però, per tal d'aconseguir-les, cal que sigueu també més exigents amb vosaltres mateixos.

Si així ho feu, els Reis no tindrem cap inconvenient en emplenar, ben curulles, les sabates que poseu als balcons, de tot allò que hàgiu desitjat i merescut.

I, ara, fins l'any que ve. Que Déu us Beneeixi!

R. Munné i Coll

Illa esports
tot per a l'esport

Generalíssim, 165 - Telèfon 870 16 34 - GRANOLLERS

CODINACH

Plaça de la Porxada, 8
Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Ratlles breus

Dècada del 80

Segons com es facin les coses, d'aquí a tres mesos Catalunya pot ser el problema més greu que pugui tenir plantejat l'Estat espanyol, ha declarat el president Tarradellas. Com si la dècada dels anys 80 no comencés ennuolat amb tants fets temibles: crisi d'energia, augment de l'atur, terrorisme, caos econòmic, cansanci de la gent per certa política, etc. I és que Tarradellas ha reflexionat amb certa tranquil·litat —la pau que dona la muntanya, el nostre Montseny— i ha vist les coses clares.

Les pròximes eleccions seran les de més contingut ideològic i caldrà una política d'unitat. Proves? Tenim problemes d'ensenyament, i hem d'anar a Madrid. No hi ha diners, hem d'anar a Madrid; s'intenta una política de sanitat, i els tentacles centralistes ens ho impedeixen. O si no que ho preguntin al socialista Serra, les vegades que ha d'emprar el pont aeri. En el fons —i això ho diu l'Honorable— som febles, massa febles per a lluitar contra un centralisme arrelat fins al moll dels ossos. Ara bé, per fer una política d'unitat, cal no posar pedres a les rodes dels carros, cal respectar els compromisos pactats, cal donar un vot de confiança, sense pretendre «temps de proves» com si es tractés de col·legials.

Cal que les Diputacions de Tarragona i Lleida renunciïn a uns hipotètics drets, superar la figura dels governadors civils. Ha estat catastrofista, Tarradellas, per començar aquesta dècada del 80? No ho sé. Però cal tenir en compte aquesta advertència.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	5	Montaña
Diumenge	6	Ochoa
Dilluns	7	Oliva
Dimarts	8	Olivet
Dimecres	9	Parera
Dijous	10	Rahola
Divendres	11	Torrents

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Provosti

Col·laboren: R. Munné i Coll - Esteve Sarroca - Josep Garrell - Montserrat Ponsa i Tarrés - Aleix - Joan Colomé - C II - Montserrat Dalmau i Quintana - Quico Sala i Carme Garrell i Traveria

Fotos Manuel Pastor
Dibuix Eugeni

Administrador: Ricard Causa
Correspondència: Carrer Clavé, 46
Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

AL SENYOR COMISSARI DE LA POLICIA NACIONAL

Lamentem enormement la manca de llibertat soferta pel nostre setmanari, a causa de l'actuació de la policia nacional. Amb motiu de l'atracament ocorregut a Bankunió, els nostres redactors prengueren informació fotogràfica, però foren obligats a donar els seus carrets, a instàncies de la policia. Fins quan?

Els petits cantaires davant els Reis d'Orient

Els nens i nenes de la Coral Infantil de la Societat Coral Amics de la Unió, que durant la tarda d'avui cantaran pels carrers i places de la ciutat, finalitzaran la seva tradicional Cantada de Reis, en el magnífic escenari aixecat sota la Porxada, on les Autoritats donaran la benvinguda als Reis d'Orient, que ens visitaran com cada any en aquesta diada curulla d'il·lusions pels infants i fins i tot pels majors d'edat.

Els Patges dels Reis al Barri Sant Miquel

Avui, vigília de la Nit de Reis, al carrer Palaudàries, a les cinc de la tarda, l'Associació de Veïns del Barri Sant Miquel, donarà la benvinguda als Patges dels Reis d'Orient, que recolliran les cartes dels nens i nenes per a entregar-les als 3 Reis Gaspar, Melcior i Baltasar.

Cavalcada dels Reis d'Orient

Al capvespre d'avui dia 5, els infants granollerins tindran l'ocasió de saludar a Gaspar, Melcior i Baltasar, que desfilaran pels carrers de la ciutat en espectacular cavalcada poques hores abans de la màgica Nit de Reis.

Exposició de Benito - Viaplana - Garcia Sevilla

Des del passat dia 22 de desembre, a la Sala de Cultura Sant Francesc de la Funda-

ció P. Maspons i Camarasa, hi ha instal·lada una exposició d'obres dels artistes granollerins Benito - Viaplana - Garcia Sevilla que està patrocinada per la Caixa de Manlleu i organitzada pel Centre Comarcal de Teatre i l'Ajuntament.

Aquesta exposició serà clausurada el proper dilluns dia 7 de gener.

Defuncions

Del dia 17 al dia 31 de desembre, a Granollers, han mort:

Catalina Giménez i Campoy, 88 anys, vídua Pere Díaz; Frederic Fernández i Murcia, 84 anys, vidu Juliana Muñoz i Montalbo; Pilar Montull Navarro, 48 anys; Alons Carrillo i Rubio, 75 anys, vidu Agnès Sánchez i Lobo; Antònia Moles i Monblanch, 81 anys, vídua Ramon Sans i Esteban; Faustina Alcalá i Gómez, 74 anys; Josep Riera i Estrada, 71 anys; Esteve Inglés i Llopart, 78 anys, vidu Remei Saldaña i Jordar; Salvador Trias i Carreras, 86 anys, vidu Teresa Serra i Salvadó; Lucrècia Barba i Blanco, 87 anys, vídua Maximilià Blázquez i Garcia; Maria Casellas i Roca, 91 anys, vídua Josep Castellsagué i Torrents; Leonor Carbó i Cañameras, 85 anys, vídua Josep Riera i Torrents; Josefa Saurina i Llorens, 85 anys, vídua Manuel Jiménez i Salas; Eduard Tadey i Alonso, 65 anys; Francesc Pujadas i Roig, 78 anys, vidu Montserrat Roura i Roca; Josep Lafuente i Rueda, 43 anys; Rita Jiménez Baldó, natural de Barcelona.

GLOSES

La sort és cega

El sorteig de Nadal va fer caure, damunt Granollers, una veritable pedregada de milers de milions de pessetes que van repartir-se entre molta gent d'una manera totalment fortuïta, tal com s'escau a una bona sort que no sap on aboca la fortuna.

Ens inquieta sempre aquesta misteriosa facultat de repartir milions, a tort i a dret, sense obeir cap llei positiva. Un home qualsevol compra una certa participació, i per aquest sol fet pot esdevenir milionari, sense posar-hi cap esforç, cap enginy, cap preocupació. Un altre home pot refusar la compra d'una participació que li és oferta, i per aquest sol fet resulta que la sort li ha passat de llarg.

Algú diu que hi ha gent que sempre està de sort i gent que sempre està de pega. Però aquesta no és una llei constant. Ens resistim a creure en la divisió de la humanitat dintre aquests dos grups tan absolutament antagònics, i creiem que l'home més sortós en la loteria, pot ésser un desgraciat en un altre aspecte que també depèn de la sort. Sinó que en aquest cas, diem que està de pega.

Recordem que un dia vam anar a cert hospital amb la finalitat d'interessar-nos per un amic que havia sofert un greu accident de carretera.

Amb l'ànim pesarós vam preguntar per l'habitació que ocupava. En aquell moment en sortia una infermera amb l'aire preocupat, segons em va semblar. A la nostra pregunta, va respondre'ns: «El vostre amic ha estat operat de ferides greus. Hem hagut d'enguixar-li les dues cames i, a més, té alguna costella consentida. Però podem afirmar que ha estat ben bé de sort, segons ens ha dit el doctor, ja que l'accident sofert era per a morir-s'hi».

Vam donar les gràcies a l'amable senyoreta, i tot seguit entràrem a l'habitació per tal de felicitar el nostre amic, afavorit per una sort totalment inexplicable.

Només dues cames trencades. Tira peixet!

XIXU

even

FORJATS-CERÀMIQUES-SANITARI

Exposició i Oficines:
Roger de Flor, 47, 49 i 51 baixos
Tel. 870 44 58/62 - GRANOLLERS

ellams Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estolgs Estyletes per a dibulx clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accesoris oferts en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

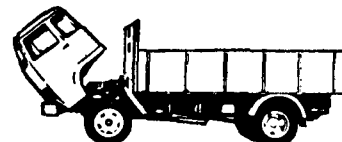
Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16

GRANOLLERS

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO. El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.

aVance con EBRO
el de la cabina abatible
Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

CONCESIONARIO
OFICIAL

Auto Granollers / S.L

Primera Granota de Plaça Gran a l'equilibri, la constància i la dolcesa d'Esteve Sarroca

Quan proposarem donar la granota de Plaça Gran, com a premi a algun ciutadà de Granollers, o que hi tingui alguna vinculació, algú, digué que calia premiar, a ser possible, algun jove que prometés, no però, algú que ja ho hagués fet tot. Penso que l'edat, no es mesura amb els anys. Hi ha qui és vell, poc després de tenir ús de raó, i d'altres que no ho seran mai. Aquest és el cas d'Esteve Sarroca, d'esperit d'adolescent, d'una capacitat pel treball desmesurada, i amb ganes de fer arribar tot el que ell sap, perquè els altres en puguin gaudir. En el transcurs de la seva vida ha procurat, i creiem que ha aconseguit, aquesta condició de ciutadania que voldríem que s'encomanés com una epidèmia. Home senzill i generós, i que escriu el català més perfecte del món... La nostra cordial enhorabona pel premi, alhora que el nostre esperançat desig que col·labori i ens ajudi en el nostre intent d'oferir als nostres lectors, un setmanari digne, per a persones com cal.

—Quants anys fa que en Xixu, va escriure les primeres gloses?

—Van néixer amb La Gralla l'any 1921.

—Com veu l'amic Sarroca el nostre món, o més concretament, la nostra ciutat, en els darrers dies d'aquesta dècada dels 70?

—Veig una ciutat desbordada per un creixement massa ràpid. Caldria que durant bastants anys la progressió humana fos més aviat vegetativa.

—Podria la nostra època ser comparada a alguna d'anterior?

—No ho crec.

—Creieu que som els ciutadans els que som diferents, o més aviat, són les circumstàncies les culpables que els homes no ens entenguem?

—Les circumstàncies, sobretot les econòmiques, ens han fet canviar, però sense millorar-nos.

—Què ha representat Xixu en la vida d'Esteve Sarroca?

—Xixu m'ha donat només satisfaccions.

—El Xixu de l'any 79, pensa i desitja el mateix que el de l'any 30?

—Sí. Recorda que per a Xixu, només han passat 9 anys, puix que ha viscut 40 anys sense sortir del cau.

—Quants anys havíeu col·laborat a La Gralla?

—Els quinze anys que va viure.

—La granota de Plaça Gran, influirà d'alguna manera en la vostra vida quotidiana?

—Serà un estímul permanent.

—Jo sé que teniu editat un llibre de gloses, resultat de la vostra col·laboració a La Gralla. Com és que no s'ha fet cap tipus de publicitat al respecte?

—Jo només vaig intervenir en l'aplec i la correcció de les cent gloses.

—La pena de quaranta anys de silenci, ha estat guanyada coratjosament, com s'ha demostrat amb el vostre renaixement com a Xixu a Plaça Gran; com veieu ara, el futur de les lletres a casa nostra?

—Les lletres seran el que sigui l'ensenyament en català. Si aquesta eina funciona bé, podrien desvetllar-se vocacions que ara resten inèdites.

—No penseu que els nostres joves, estan poc interessats per les coses serioses? Quina deu ser la causa?

—Hi ha joves indiferents, però n'hi ha molts d'interessats en activitats culturals com la música, el teatre, l'excur-

sionisme, la pintura i la cançó. No sóc del tot pessimista.

—Per què no intenteu fer una crítica del nostre setmanari Plaça Gran, i a l'hora, fer si cal alguna proposta per al seu millorament?

—Plaça Gran és una publicació literària respectable. Si fos possible, caldria ampliar la secció fotogràfica d'actualitats. La imatge té un gran poder de captació.

—La gent, avui dia, està cansada de tot; res no és suficient per a mobilitzar ningú. Creu que és per culpa del fet que, el que se'ls ofereix, no és prou interessant, o que, tots estem tips de tot?

—La gent creix avui dia massa de pressa. Això la cansa. Ara la vida ofereix al jovent tantes ocasions de distracció, que l'esperit no té prou força per a concentrar-se en inquietuds serioses.

—Quin és el major desig per aquesta dècada que iniciem, per a Esteve Sarroca?

—Pau i treball per a tothom.

Penso que tots ens conformaríem amb poder gaudir de la pau, la serenor, les ganes de treballar de l'amic Sarroca i, per què no, de les d'en Xixu. Que aquest seu desig, sigui una realitat, per a ell i per a tots aquells que com ell, ho cerquem amb il·lusió.

Montserrat Ponsa i Tarrés

FILATÈLIA JOSEP M.ª ROSELL

- ✿ Segells per a col·leccions
- ✿ Servel de novetats mundials
- ✿ Assessorament filatèlic
- ✿ Especialitats
- ✿ Material filatèlic

A. Clavé, 17, 2.^{on} GRANOLLERS Telèf. 870 48 05

Horari: Matí de 10 a 2 - Tarda de 5 a 8 (Dilluns tancat)

La Primera Grand

La frescor musical del Jazz de Tete Montoliu fixa l'atenció del nombrós auditori.

Ha arribat la subhasta. Part de la Redacció ven art.

Els polítics dialoguen. El nostre Rafael Ballús li complagué malgrat el so metàl·lic del pí estridències dels altaveus.

Generacions diferents, inquietuds diverses, coincidiren al sopar de Plaça Gran.

Un brindis casolà. El del nostre valuós col·laborador Pere Canal.

ta de Plaça Gran

Esteve Sarroca rep la Primera Granota, que li fou entregada per l'Estrada, el creador de la teoria i per en Garrell, el dibuixant que la il·lustrà.

L'afabilitat de Concepció Margarit i la delicadesa acompanyen a l'Esteve Sarroca, «Primera Granota» de Granollers.

Un any de Plaça Gran

La nostra pretensió en celebrar el primer any de Plaça Gran, ha estat sobretot per demostrar que la gent continua interessada en coses serioses, donat que les activitats culturals que se'ls ha ofert, han estat ben acollides, i que Plaça Gran té poder de convocatòria com s'ha demostrat, amb l'assistència massiva a tots els seus actes.

L'actuació de l'Orfeó Català el dia 1 de desembre, primer acte dels que havíem programat, reuní un considerable nombre d'assistents, els quals no quedaren defraudats davant el magnífic concert, amb què fórem deleïtats. El programa fou encertat, donat que la música popular hi estigué present, al costat d'obres selectes i dirigit de forma magistral pel mestre Lluís Millet.

Companys, procés a Catalunya

El dilluns dia 3 de desembre, al cinema Majèstic, assistírem a la sessió que havia de ser d'estrena, i que encara no hem pogut aclarir per què no fou així, del film «Companys, procés a Catalunya», amb la presència del seu director Josep M.ª Forn i la seva muller, actriu que fa de dona de Companys en el film, Marta May. Va ser una llàstima que una sessió que podia ser èpica, fos greument torpedejada per tots cantons. Gent, que estava convidada, organitzà una reunió d'una entitat local important, procurant així, que molts dels que havien d'estar presents, tinguessin una excusa. També cal dir que la pel·lícula va ser estrenada dues sessions abans que la nostra, i alhora anunciaren que el film restaria en cartellera durant dues setmanes consecutives. Volem ressaltar que el film, l'aconseguí Plaça Gran, per a una sessió única d'estrena. A la sala comercial,

s'havia de passar una setmana després. Què hi farem! Josep M.ª Forn, estigué sublim, fent-nos partíceps del seu entusiasme, en l'esperança per aquest país, pel que tots suspirem. Malgrat tot, reunírem unes 500 persones.

Sopar Popular

El darrer acte, sopar popular i llurament de la primera granota de Plaça Gran, a algun Granollerí que se n'hagués fet acreedor, es va haver d'ajornar pel desgraciat accident ferroviari de Les Franqueses. Tot i el canvi de data, ens acompanyaren més de 300 persones. Lamentàrem per culpa del canvi, l'absència de Josep Pla i de Josep M.ª Subirachs. Per decisió unànim, la Granota fou atorgada a Esteve Sarroca «XIXU», per la seva llarga trajectòria a Granollers, com a gran escriptor en català d'aquestes delicioses gloses, fruit de molts anys. La nostra en-

horabona. L'actuació de Tete Montollu —gràcies al canvi de dia fou possible la seva assistència, ja que en la primera data, actuava a U.S.A.—, fou memorable. Algú es lamentà del poc temps de la seva actuació. Relloige en mà, foren 49 minuts; se'ns va fer curt. Voldríem fer un capítol d'agraïment als amics Antoni Cumella i Josep M.ª Subirachs per les seves generoses donacions d'art, com a col·laboració a les despeses que la nostra programació pogués ocasionar. Per acabar, voldríem també agrair a tots els que ens han volgut acompanyar, i que han estat sempre al nostre costat durant la nostra existència, i demanar-los que continuïn amb nosaltres, ja que solament així farem possible que Plaça Gran segueixi el seu caminar, intentant crear un ambient, unes inquietuds, unes ambicions culturals, per aquest nostre Granollers que tots volem millor.

M. P. T.

El director Josep M.ª Forn, l'artista Marta May i redactors de Plaça Gran en la presentació de «Companys, procés a Catalunya».

Bat-
festa
i les

Dècada del Setanta

En intentar contemplar la vida política de Granollers en la dècada dels setanta, cal començar fent una professió d'humilitat, vista la nostra dependència de la política general catalana i espanyola, i fins i tot europea i mundial. I si la política és l'art de governar els pobles procurant-los el màxim possible de llibertat, de seguretat, de benestar i de progrés, ens adonem, també, de seguida, la directa dependència de la ciència i la tecnologia a què estem tots sotmesos. És evident que les nostres condicions de vida depenen, avui per avui, molt més dels avenços de la física, la cosmologia, i l'electrònica, i de les fonts d'energia, que no pas de les ideologies polítiques. Més encara, no hi ha avui cap ideologia políticament vàlida, sinó té en compte els avenços científics i tecnològics que són, en definitiva, els principals artífexs de les cotes de benestar assolides per la humanitat en el present segle.

Subjectes, doncs, a totes aquestes dependències, aquests deu anys de la vida de Granollers han estat especialment importants. Han estat els anys del canvi. I han estat, també, uns anys de gran creixement demogràfic i de gran desplegament urbanístic.

A començaments de la dècada, Granollers arribava als 30.000 habitants, i en acabar-la sobrepassa llargament els 40.000. No cal dir que s'han construït molts blocs de pisos, amb veritables abusos en alçades i en volums, (—alguns d'ells ben notoris i fins i tot legalitzats mitjançant la farsa d'un expedient d'«edifici singular»—) i sense les dotacions adients d'espais per a zones verdes i d'equipaments. La política urbanística creiem doncs, que no ha estat pas reeixida, tot i que s'ha fet un gran esforç en el camp de les obres públiques. Cal recordar que en aquests anys Granollers ha resolt el seu greu dèficit d'aigua potable, amb la portada d'aigües del Ter, i, en altes as-

pectes s'han pavimentat molts carrers, s'ha canalitzat el riu, s'ha construït el
eu, la Piscina coberta, les pistes d'atletisme, l'edifici dels Jutjats, la Casa Sindical, el Parc Municipal; s'ha ampliat l'edifici de l'Ajuntament i el pont de la carretera de Caldes, i s'ha urbanitzat la Plaça Gran, la Serrat i Bonastre, la Pau Casals i la del carrer de Santa Apolònia. S'ha ampliat, també, l'Escola del Treball, s'han construït dos nous grups escolars, i s'han fet altres obres que ens deixem al tinter. És, també, la dècada de l'edificació de les cases de Can Bassa i de la mala administració de Vimugrasa, amb l'inici i interrupció de les cases del Lledoner.

Creiem que la relació d'obres és força espectacular, i cal consignar el nom de l'home que ha presidit l'Ajuntament durant gairebé tot el decenni, i que ja el venia presidint des de l'any 1963, En Francesc Llobet i Arnan. No es tracta ací, ni

70-79 La dècada del desencís

Aquest pot ser l'estat d'ànim de la gent que a cops d'esperances i amb la blanesa d'un obrir i tancar d'ulls hem traspassat una dècada.

Deu anys són pocs anys en la vida dels homes, als quals, segons diuen, la racionalitat i la ciència els ha allargat la vida plausiblement, però deu anys són molts anys per la història d'una ciutat que fa massa temps que viu en estat precari.

Granollers, si bé ho mirem, és una ciutat en permanent estat de creixença. No ha acabat encara d'obtenir el to propi. Talment un adolescent. En tot cas ara el to és més un producte de l'esforç de voler-la diferent que no pas la imatge d'una realitat. Comparem-la, amb altres ciutats de Catalunya. Sembla una ciutat a mig coure.

Per comprovar-ho, —és una proposta—, caldrà arribar-se fins el Pla del Ramassà, prop del Cementiri (no té cap simbolisme és una simple dada física) i des d'allí mirar apassionadament a baix, al llit de la ciutat. Granollers és un magma ple de protuberàncies. El magma, un llac de cases baixes, planta baixa i pis, els carrers antics de la ciutat, un desitjat casc

antic de la ciutat, i entre aquests carrers, més enllà o més ençà, a dreta i esquerra i al mig, una excessiva munió d'altíssims edificis mastodòntics. El mimetisme dels edificis singulars, durant aquella dècada també ens ha tocat. Hi conduïa el diner fàcil.

Si feu aquesta excursioneta un matí d'hivern, l'entelament de la boira que viatja pels meandres contaminats del riu Congost, veureu, si voleu, que Granollers en aquelles hores és com una visió del nostre desencís. La boira baixa i l'humitat omple els buits que les totxanes, el formigó i l'especulació deixaren lliures.

Des d'allí dalt, mirador un bon xic tètric, Granollers ha perdut perfil. Les Franqueses, Canovelles, La Roca i l'anell màgic dels polígons industrials ceneixen Granollers. Ja no sabem on comença i on acaba. Granollers amb prou feines té la seva identitat en els papers municipals, físicament n'ha perdut la imatge. I quina era? La que cada granollerí apassionat volia. Ara però ja és difícil retrobar-la, car físicament és impossible.

Joan Colomé

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK

llambregada a la política

l'espai ho permet de judicar la seva obra, però creiem que en un balanç ben fet de la seva gestió, el resultat seria positiu. Al seu favor no podríem pas deixar de consignar-hi el clima de distensió que es respirà a Granollers durant el seu mandat, en uns anys de conflicte continu entre el sistema repressiu i l'esperit de reivindicació nacional, democràtica, i social.

Aquest esperit que es respirava ja en iniciar-se la dècada en moltes entitats culturals, ambients religiosos, estudiantils, obrers, etc., va creixent incessantment a mesura que els anys avancen. Recordem que l'any 1971, mentre a Granollers es celebraven les Festes Populars Pompeu Fabra, es constituí a Barcelona l'Assemblea de Catalunya. Són els anys dels segrestos del setmanari «Granollers-Comunitat Cristiana» i les mulles al seu director, del naixement de les Associacions de Veïns, d'actes cele-

brats o suspesos de les entitats culturals, de les campanyes per l'ensenyament del català, etc. Els anys en què el sistema cerca vestits més democràtics per a subsistir, i proposa noves lleis sindicals i lleis d'associacions polítiques, sense trobar, però, la carta de navegar. Finalment. La repressió provoca les campanyes pro-amnistia, i les execucions del període Arias Navarro, provoquen més que mai el rebuig de la pena de mort.

Desaparegut el General Franco, queda ben clar que la continuació del sistema no és possible i s'obre la via a les llibertats d'associació política i sindical. Durant l'any 1976 es presenten i s'organitzen a Granollers els diversos partits polítics i les organitzacions sindicals, i molts granollerins assumeixen les seves responsabilitats en el camp de la cosa pública, malgrat que la majoria prefereixi mirar-s'ho des de la barrera.

Amb això arribem a les eleccions del juny del 1977, que configuraran els diversos espais polítics del final de la dècada, ratificats l'any 1979 en les eleccions legislatives posteriors a la Constitució, i les Municipals. Granollers vota socialisme, nacionalisme progressista, i pragmàtica, comunisme i UCD.

Les eleccions municipals donen 7.506 vots als Socialistes, 7.143 vots a Convergència i Unió; 2.828 vots al PSUC; i 1.282 vots a UCD. Aquest resultat porta a l'Ajuntament 9 socialistes, 8 nacionalistes, 3 comunistes i 1 d'UCD. El nou batlle de Granollers, el primer elegit democràticament des dels anys trenta, és el socialista Rafael Ballús i Molina, que acaba la dècada dels setanta i inicia la dels vuitanta amb un govern d'aliança socialista-comunista, deixant els regidors de Convergència i Unió a l'oposició.

I la vida continua.

ALEIX

70 - 80: Esperança, coneixença 80 - 90: Treball...

Per mi les característiques més a destacar d'aquesta dècada han estat, per sobre de totes, dues: l'esperança, i la del coneixement de les pròpies persones.

Quan iniciarem els anys 70, tots teníem la plena certesa que hauria d'ésser la que donés pas, tal com els fets ho han demostrat, a una nova etapa de la Història d'Espanya, i no cal dir, que per la del nostre país Catalunya. El procés de Burgos, l'assassinat de l'Almirant Carrero, el terrorisme a gran escala, la mort del dictador... la serenitat d'enfrontar-ho per part dels ciutadans espanyols, són fets que marquen una pauta de les moltes ganes que tots teníem de sortir de l'obscur passadís a la llum, sense remor, amb mesurada calma. Tots, ansiàvem ser ciutadans de dret, deixant d'una vegada per sempre de ser només súbdits, per a viure en un país «lliure i ple».

on no falti ni el treball, ni la pau, on tots siguem capaços d'aconseguir aquest ideal de vida, llargament esperat. Això, pel que fa a l'esperança. Penso que alhora, aquests últims anys han servit per al coneixement de nosaltres mateixos. Hem comprovat que una cosa és treballar en la clandestinitat, i una altra, més arriscada, és fer front al que calgui i donar la cara. S'han de dir les coses pel seu nom i fer, en el moment degut, el que cal. Els propòsits han hagut de convertir-se en realitats, i no tots els que es deien sentir una mateixa cosa, han demostrat que fos un fet. Aquest inici a la democràcia, no ha estat pas fàcil; tant de bo que estigui en un error, però crec sincerament que sobraven paraules, pels fets que tenim davant. El desencís, s'ha fet notar en molts.

Seria bo que tots plegats ens adonés-

sim, ja va essent hora, que el que és imprescindible, i sense això es farà difícil de tirar endavant, és que hem de treballar, i inculcar l'esperit de treball en qualsevol camp, sota perill que si l'economia no es revifa un xic, malaguanyada democràcia, malaguanyat país i malaguanyat tot, perquè ens veurem abocats a un precipici, al capdavant del qual, pressuposem molt bé, el que hi trobem, que en definitiva serà qui se n'aprofitarà. Si treballem de valent, podrem fer mofa a qui sigui. Som-hi doncs, i bon any i bona dècada ens espera.

Montserrat Ponsa i Tarrés

L'anàlisi de la dècada dels setanta, i les perspectives dels anys vuitanta seran donades conèixer en properes edicions.

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS

EUSKADI

—V—

Gastronomia

Xicots, fe que això s'acaba. El trajecte visitador d'Euskadi ja es va acabant, no, no és aquest encara el darrer capítol, ja vindrà, però, estigueu contents, el d'avui almenys ens farà bellugar les tripes i fins pot fer agafar gana i tot.

Parlarem avui una mica, si us sembla, de menjars. Com hem anat veient fins ara, el basc és un poble d'homes forts i valents, d'esports on la força física és predominant, de clima bastant inhòspit i sense massa sol que diguem, en fi, es fa absolutament necessari per viure allà disposar d'una alimentació adequada i acord.

El basc menja molt i fort. No cal parlar de menjars típics, parlem només de menjars normals.

Estem asseguts a taula, a casa d'una molt amiga meva d'allà dalt, som quatre catalans, a més de la família, el menjar que ens han fet és el normal, d'entrada ens plantifiquen «babarrunak», calieu, ja m'explico, són mongetes vermelles amb xoriço, morro i no sé quines potingues més, amb suquet i anem-hi de cara, el cas és que omple que dona gust, amb un plat, la majoria en vàrem tenir prou, però sempre hi ha el dissident, un d'ací, del país, primet, amb ulleres, bigoti i que estudia medicina, va repetir... tres vegades. Bé, de segon, una amanida i bé, bé de beee, no sé com dimonis estava fet, però era molt bo, estava com fet al forn, tot dauradet i amb un suc deliciós, tots vàrem fer el nostre fet, tots menys un, sí, un català, del país, primet, amb bigoti i ulleres que estudia medicina, aquest va repetir... un parell de vegades més.

Això és veritat, però anava de broma, el cas és que asseguts al «Zumeta», un extraordinari restaurant que hi ha entre Usurbil i Aginaga, a la reial pàtria de les angules, parlàvem de menjar amb

lñaki, el propietari que hi entén bastant com per no dir molt, totes les especialitats són fortíssimes, llegíem a la carta, llengua de dues o tres maneres, be de dues o tres més, costella de bou, angules, està clar, i moltes varietats de peix, tot, està clar, amb vi de grau que puja al cap si bades, allà hi vàrem menjar molt de gust, però on ens vàrem identificar de veritat, va ser a dos llocs en especial, ho explicarem per sobre però hem de tocar-ho.

Som a Getaria i mengem besugo, fet a la brasa sobre unes graelles i amb carbó, el secret està en la salsa, aneu-hi si podeu i ja m'ho explicareu després, perquè el qui va demanar sopa de peix, també va repetir, i un que va voler lluç a la basca, no se'l va acabar, bé, el primet, que ja el coneixeu, que no veu mai vi, fins i tot en va tastar. Va ser un menjar inoblidable, com inoblidable va ser el menjar a Ondarroa, en el bar de l'lkastola, el famosíssim «marmitako».

El marmitako, això ja sé més bé de què va, és tunyina quan n'és temps o si no bacallà, fet amb patates, res més, tot a dintre de l'olla i fet bullir, unes herbetes i «a correr». És plat únic i bé de Déu que no en fa falta més.

De sardines no en vàrem menjar, a Tamariu n'hi han de molt bones i no era cas de fer comparacions. Fruita també se'n menja força, però els plats forts són el peix, que no el marisc, i el tall, és clar, pots quedar barratibat quan demanes una «chuleta» i et pregunten si la vols de quilo, de tres quarts o de quart.

No podem acabar el capítol dedicat

als menjars sense fer referència, encara que sigui de passada, a les «sociedades» potser n'heu sentit a parlar d'aquests llocs on és quasi bé vetada l'entrada a les dones i es preocupen i tenen cura de tot els homes. Només s'hi pot entrar acompanyat o convidat per un soci i encara comptades vegades. Vàrem anar-hi a dinar una vegada, mongetes i costella de no sé què, en vaig menjar; em va agradar però no vaig atinar a preguntar què era, m'ho apunto i quan ho preguntí i ho sàpiga ja us ho explicaré, el cas és que el soci que ens va convidar, va fer el dinar, ens va servir, i fins i tot va rentar els plats, sense deixar que ningú l'ajudés, com a fi de festa vàrem enganxar un dia bonic i havia, en una llarga taula, prop de nosaltres, no menys de quatre dotzenes de mascles seriosos, que quan varen estar ben tips, varen començar a traga-deixar i cantar cançons basques, però no es va pas acabar ací, sinó que a darrera hi varen afegir tangos, boleros i alguna que altra havanera, nosaltres vàrem deixar-los a les set de la tarda i ells ja es preocupaven de preparar el sopar. Terrible, de veritat terrible, ah!, el primet, amb bigoti, ulleres, aquell que estudia medicina també va fer ací de les seves.

Enric, perdona, però no creus que en aquest capítol hi haviés de sortir quasi bé per força?

Res més, ja només us queda agafar el cotxe, arribar-vos a Euskadi, asseure-us a taula i menjar, sobretot menjar.

Josep Porcar i Pujades

SOPAR D'HOMENATGE A

Josep Riera i Busquets

Dijous, 17 de gener del 1980

Nit, a les 10, a
CA LA SILA

Venda de Tiquets a: Societat Coral Amics de la Unió, ASVAT, Gèneres de Punt Barbany, Gràfiques Garrell i Hotel Europa

PlaçaGran
Publicació
Granollerina

Subscriuiu-vos-hi!

Jardineria

La Flor que demanaria als Mags

Voldria que els Reis o Mags em portessin una flor que anomenaria la flor de la il·lusió. Una flor que no es marcís mai, que fos d'una blancura immaculada, d'aroma fina i delicats entroncaments, que les nortades no la malmetessin, forta, de bona mena, generosa i agraïda; que tingués uns bons plançons i granés força, perquè així jo podria regalar plantes als amics i als amics dels meus amics. Tot pensant en la carta que faria he cregut oportú recordar als infants que n'escruien que no es descuidin de demanar una planta per ells, per cuidar-la i estimar-la, com si fos una joguina més. Això seria una joguina amb vida, sense trampes, que són les que suggereix la societat de consum.

Demaneu llibres que us parlin de flors, n'hi han de molt bonics que us ensenyaran a cuidar i estimar el més estimable de la vida que és la pròpia naturalesa.

Com a petita orientació puc dir-vos que actualment floreixen els pensaments, que duraran molts mesos florits a la temperatura ambient, encara que faci molt fred. La Cocos, petita palmera, és planta idònia per regalar a l'infant. Fatsia japònica, Ficus diversifolia, Aspidistra eliator i Cactus o plantes crasses que no punxin. Florides actualment en trobareu d'altres però les més apropiades són: L'Estrella de Nadal, Violetes africanes (Saintpaulia) i com dic anteriorment els riallers pensaments, quiscunes de les seves varietats grogues sembla que tinguin ulls.

Si teniu jardí regaleu-li un roser i poseu-li el seu nom, veureu com se l'estimarà i així aprendrà de les plantes moltes coses que mai li diran els homes.

Montserrat Dalmau

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències	
de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

LLIBRERIA MONTSENY

Llibres de text

Batxillerat ● E. G. B.

i Formació Professional

Tarafa, 2 - Tel. 870 48 42
darrera Cinema Majestic

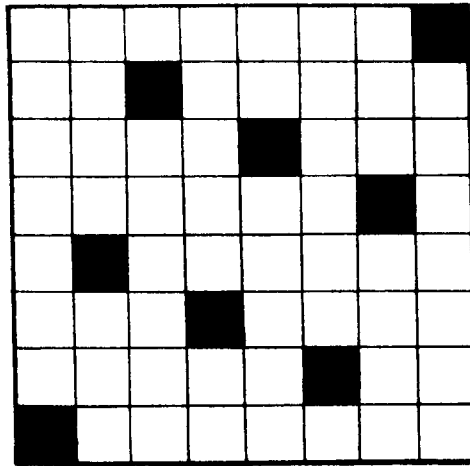
Atletisme

II Cursa Popular

Després del parèntesi de les festes i d'haver-se corregut la II Cursa Popular (popular a seques) puix que tot i que alguns cartells deien «Gran Premi de la Caixa», no en varen donar ni un de trist al primer classificat, en Maties Carles, el qual, degut al que en podríem anomenar «coll de botella» (a l'estret carrer de Barcelona) li va costar més del compte guanyar puix que va sortir dels últims, cosa que també va passar a d'altres que haurien aconseguit més bones classificacions, però donat el cas mencionat dels premis, arribar abans o després no tenia importància. El més important era arribar.

C - II

Mots encruats - 46 ● Quico

HORIZONTALS

1. Or moro. — 2. Un tros de dit. Al revés i en femení, seca. — 3. Emperador romà. Pronom relatiu. — 4. El Papa Noel en porta un, arrastrat per renns. Nitrògen. — 5. Urani. Parroquia afortunada. — 6. Culpable. El mateix. — 7. Seguit del 7-V, galàxia veïna. Nota. — 8. Al revés, ramblejar, passejar per les ramblas.

VERTICALS

1. Obra pintada. — 2. Anestèsic. Esquimals del Nord de Rússia. — 3. Tona. Acció de no tocar la rifa. — 4. Fa servir el cervell. Consonant. — 5. La mateixa nota que el 7-H, però al revés. També al revés, sala de ball. — 6. La Coca-Cola n'és un, l'aigua un altre. Xifra romana. — 7. Riu barrejat. Vegi's el 7-H. — 8. Al revés, país de l'Europa Oriental.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Nades. — 2. Em. Talpó. — 3. Saba. Cal. — 4. Psicosi. — 5. R. Espasa. — 6. Etn. amml. — 7. Renec. ER. — 8. Ficar-se.
V.: 1. Nesprer. — 2. Amàs. teF. — 3. D. Blenni. — 4. Atacs. eC. — 5. La. Opaca. — 6. elcsaM. R. — 7. spa. smeS. — 8. Oliaire.

Agenda

Cinema

ASTORIA

Mister Boo

Confidencias eróticas de una cama

MAJESTIC

Alejandra mon amour

Das más dos igual a uno

MUNDIAL

El gendarme y los extraterrestres
Infierno en la carretera

PRINCIPAL

El próximo año a la misma hora

Exposicions

Museu de Granollers

Ermengol Vinaixa

25 Any després

Sala d'Art de la

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Exposició de pintures

Marqués Dalmau

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Exposició col·lectiva

3 joves granollerins

Serrano - Terraza - Jané

Casa de Cultura Sant Francesc

Exposició d'Art

Benito - Viaplana - García Sevilla

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc artistes

Sala B

Salvador Del Bas

Futbol

Dissabte, 5

A les 4 - Infantils

Granollers B - Canovelles

Diumenge, 6

Matí, a les 10 - Infantils

Granollers A - Mataró

A les 11,45

Gramics - Montornés

A les 3,20

At. Vallès - Inacsa

Bàsquet

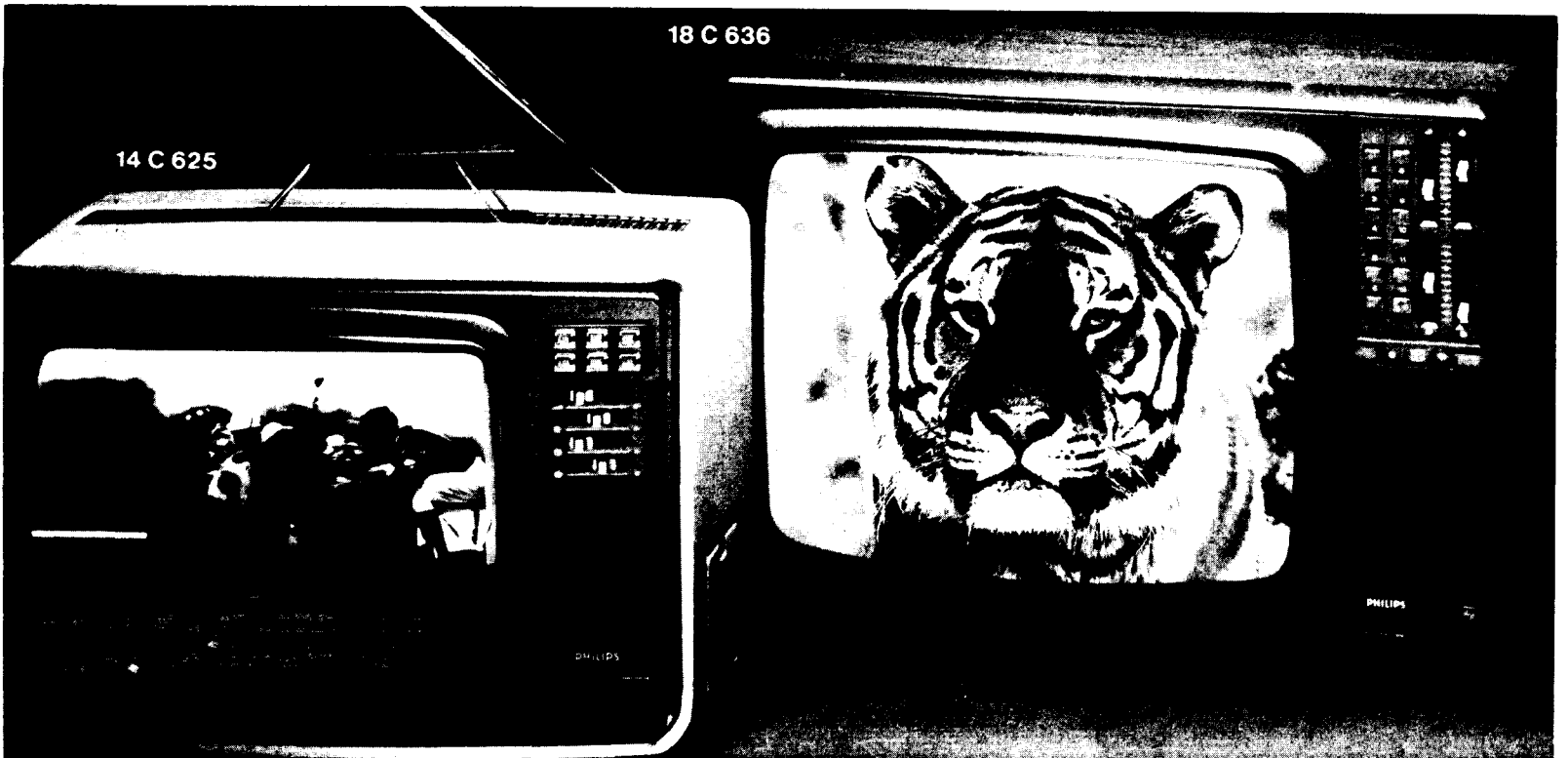
Diumenge, 6

A les 12,15 - Lliga Nacional

Granollers - Cotonificio

Les millors
aventures
per al millor
T. V. COLOR

PHILIPS

SASTRE complementa la garantia PHILIPS

**2 ANYS DE
GARANTIA**

**Desafiament
a les reparacions!**

SASTRE

Avinguda Generalíssim, 3-5
Avinguda Generalíssim, 279-281

GRANOLLERS

